

OU SONT-ILS ?

בחופש חנוכה ההורים שלי שלחו אותי לשבוע בפנימייה (1). כבר מהרגע הראשון שנאתי להיות שם, כל הזמן רק רציתי לבכות. הילדים האחרים היו שמחים כל הזמן ואני לא הצלחתי להבין למה, זה רק עשה לי עוד יותר לבכות. כל היום הסתובבתי שם בין החוגים (2) והבריכה בשפתיים סגורות, בלי להגיד מילה, כדי שהילדים לא ישמעו את הדמעות בקול שלי ויתחילו להיטפל אלי.

בלילה, אחרי כיבוי אורות, חיכיתי כמה דקות, ואז רצתי לטדפון הציבורי שהיה ליד חדר האוכל. בחוץ ירד גשם, ואני רצתי יחף, לבוש רק בטרנִינג. הקור פתח לי את הפה, ומתוך הגרון יצאו מין יבבות (3) כאלה, שלא היו בכלל בקול שלי. זה הבהיל אותי נורא. התקשרתי הביתה ואבא ענה לי. כל הדרך לטדפון קיווייתי שזו תהיה אימא, אבל עכשיו, עם כל הקור והגשם והיבבות האלה שיצאו מהגרון, זה כבר לא היה חשוב לי, אמרתי לו שיבוא לקחת אותי, ואז התחיל לצאת הבכי האמיתי. הוא כעס קצת, שאל פעמיים מה קרה ואחר-כך נתן לי את אימא. המשעתי לבכות, לא יכולתי להגיד אפילו מילה. "אנחנו כבר באים לקחת אותך", אמרה אימא. שמעתי את אבא ממלמל משהו ואת אימא עונה לו בכעס בפולנית. "אתה שומע, דני? אמרה שוב, "אנחנו כבר באים לקחת אותך, תחכה לנו בחדר שלך. בחוץ קר ואתה משתעל (4). תחכה לנו בחדר שלך, אנחנו כבר נמצא." סגרתי את הטלפון ורצתי לשער. התיישבתי על שפת המדרכה וחיכיתי שיגיעו. ידעתי שייקח להם יותר משעה. לא היה לי שעון, אז ניסיתי לספור את הזמן בלב בכל מיני דרכים. היה לי קר וחם בבת אחת, והם לא באו. בחישובים שלי בראש עברו יותר ממאתיים שנה, השמש כבר התחילה לזרוח והם לא באו. שקרנים. הם אמרו שיבואו שקרנים, הלוואי שימותו. המישכתי לבכות למרות שכבר לא היה לי כוח. בסוף מצא אותי אחד המדריכים ולקח אותי לחדר של האחות. נתנו לי לבלוע (5) כדור ואני לא הייתי מוכן לדבר עם אף אחד.

בצהריים באה מישיה עם משקפיים ולחשה משהו לאחות באוזן. האחות נדה בראשה ולחשה לה בחזרה בקול רם: "מסכן קטן. כנקאה שהוא הרגיש את זה." האישה עם המישקפיים ענתה לאחות עוד משהו, והאחות שוב ענתה לה בקול רם: "תדעי לך, שאני אישה משכילה, לא איזה פרימיטיבית מהשוק אבל יש דברים שאפילו המדע לא מסוגל להסביר." אחר-כך בא האח הגדול שלי, אָלִי. הוא עמד בדלת של החדר וניסה כל הזמן לחייך. אחרי שדיבר כמה מילים עם האחות, הוא לקח אותי ביד והתחלנו ללכת. הוא אפילו לא ביקש שאלך לחדר להביא את הדברים שלי. "אימא ואבא הבטיחו שיבואו לקחת אותי אמרתי לו חצי ביכה. "אני יודע", אמר בלי להסתכל עלי בכלל, "אני יודע." "אבל הם לא באו!" התחלתי לבכות. "כל הלילה חיכיתי להם בגשם. שקרנים. הלוואי שימותו." ואז הוא הסתובב אלי פתאום ונתן לי סטירה. לא מהסטירות האלה שאתה נותן לילד שיבתום את הפה. סטירה בכל הכוח. הייתי מאוד מופתע. אָלִי היה מסוג האחים שלא מרביצים. לא בכיתי, אבל אלי התחיל פתאום, "לא יודע מה לעשות בכלל." הוא התיישב לְדִי והתחיל לבכות. אחר-כך נרגה קצת וחזרנו לתל-אביב באוטו שלו. כל הדרך הוא שתק. הגענו לדירה שבה גר. הוא בדיוק השתחרר מהצבא ושכר דירה עם שותף. "אימא שלך", אמר, "זאת אומרת אימא שלנו." שתקנו דקה. "אימא ואבא, אתה יודע," ניסה עוד פעם והפסיק. בסוף לשנינו נמאס, אני הייתי כבר ממש רעב, כי לא אכלתי שום דבר מהבוקר, אז הלכנו למטבח והוא הכין לי חביתה.

על פי אתגר קרת-געגועי לקיסינג'ר

- 1) pension
- 2) ateliers
- 3) sanglots
- 4) tousser

5) avaler

Travail à faire par le candidat

Le candidat devra présenter les exercices dans l'ordre et numéroter les réponses conformément au sujet.

I. COMPRÉHENSION DU TEXTE

Répondez **en hébreu** aux questions suivantes portant sur le texte :

- 1) כמה זמן הילד צריך להישאר בפנימייה?
- 2) איך הרגיש הילד בפנימייה?
- 3) מה עשה הילד בלילה ? מדוע ?
- 4) מה היא מזג-האוויר בחוץ ?
- 5) מה אמרה האם לבן שלה ?
- 6) מה אפשר להבין מדברי האחות : "מסכן קטן, כנראה שהוא הרגיש את זה" ?
מי בא לקחת את הילד ? מה אנחנו יודעים עליו ? (6)

II. EXPRESSION PERSONNELLE

1. Répondez **en hébreu** aux deux questions suivantes (*environ 10 lignes par question*)

א) מה דעתך על המשפת : "שקרנים, הם אמרו שיבואו, שקרנים, הלוואי שימותו" ? על מי המשפת הזה נאמר ? מדוע ? מה קרה לפי דעתך ?

Que pensez-vous de la phrase : « Menteurs, ils ont dit qu'ils viendraient, menteurs, puissent-ils mourir ! » A propos de qui cete phrase est-elle prononcée ? Pourquoi ? Que s'est-il passé à votre avis ?

ב) מדוע, לדעתך, שלחו את הילד לפנימייה בחופש חמוכה ? איך הילד מגיב על כך ?

Pour quelle raison, d'après vous, a-t-on envoyé l'enfant en pension pour les vacances de Hanouka ? Comment l'enfant réagit-il ?

III. COMPÉTENCE LINGUISTIQUE

1. Indiquez l'infinitif de chacun des verbes suivants :

הסתובבתי יתחילו חיכיתי רצתי יגיעו

2. Mettez les phrases suivantes au futur :

1) לא הצלחתי להבין למה הילדים האחורים היו שמחים.

2) כל הדרך קיוויתי שזו תהיה אימה.

3) כנראה שהוא הרגיש את זה.

4) הוא כעס קצת ושאל פעמיים מה קרה.

5) אבא ממלמל משהו ואימא עונה לו.

3. Mettez les phrases suivantes au style direct :

- 1) אימא אמרה : "אנחנו כבר באים לקחת אותך".
- 2) אימא אומרה לי : "תחכה לנו בחדר שלך".
- 3) הוא אמר בלי להסתכל עלי בכלל : "אני יודע".
- 4) הילד אמר : "כל הלילה חיכיתי להם בקור ובגשם".
- 5) אלי אמר פתאום : "אני לא יודע מה לעשות בכלל".

4. Version :

Traduisez **en français** depuis « אימא ואבא הביטחו שיבואו » (ligne 30)

jusqu'à « התיישב לידי והתחיל לבכות הוא » (ligne 36)